

Blidö sockens vanlottade tillstånd i ekonomiskt hänseende, på de af sökanderne anförda skäl, i underdanighet tillstyrkt bifall till deras ifrågasvarande ansökning; hvarefter Kongl. Maj:t, i betraktande af hvad dess Befallningshafvande i ämnet vitsordat och tillstyrkt, i nåder föreslagit Riksdagen att för dess del medgifva, att den rätt till ifrågasvarande qvarlåtenskap, som må Kronan tillhöra, finge på Blidö församlings fattigvård öfverlåtas.

Stats-Utskottet, till hvilket förevarande nådiga framställning blifvit remitterad, har, efter erhållen kännedom af frågan rörande handlingar, tagit densamma i öfvervägande, och får, med afseende å hvad sålunda förekommit, hemställa,

att Riksdagen måtte bifalla hvad Kongl. Maj:t i ofvanberörda måtto behagat föreslå.

Stockholm den 7 Februari 1871.

På Stats-Utskottets vägnar:

ARVID FR:SON POSSÉ.

N:o 5.

Auk. till Riksd. Kansli d. 7 Febr. 1871, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, angående upplåtande åt Calmar landsförsamling under ständig besittningsrätt af en jordrymd från landshöfdingebostället Skälby till skolhusplan och planteringsland för en fast folkskola.

(I. A.)

Sedan beslut blifvit fattadt att i Calmar landsförsamling inrätta en fast folkskola i trakten af det Landshöfdingen i Calmar län på lön an-

slagna bostället Skälby i nämnda församling af Norra Möre härad, samt dertill förordnad landtmätare med biträde af gode män uppmätt och å karta affattat en till skolhusplan och planteringsland utsedd jordrymd om 11,2 kvadratrefvars ytinnehåll på egorna till nämnda boställe, hade, enligt hvad af ofvanberörda, den 16 sistlidne December till Riksdagen aflåtna och uti Första Samlingen af Bihanget till des protokoll under N:o 2 intagna nådiga Proposition hufvudsakligen inhemtas, Calmar landsförsamling, uti en till Kongl. Maj:t ställd, af Landshöfdinge-embetet i länet insänd och förordad samt af indelningshafvaren understödd ansökning anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes låta afsöndra berörda jordlägenhet för omförmälda ändamål, emot den årliga afgäld som Kongl. Maj:t med afseende å det allmännyttiga ändamålet och församlingens ringa tillgångar kunde finna skäligt bestämma; å hvilken anhållan Kammarkollegium, uti deröfver infordradt utlåtande, jemväl tillstyrkt nådigt bifall, dock att afgäld å lägenheten af Landshöfdinge-embetet fastställdes i den ordning Kongl. Förordningen den 6 Augusti 1864 föreskrefve.

Landshöfdinge-embetet i länet, som erhållit nådig befallning att, efter vederbörandes hörande, inkomma med förslag till den årliga afgäld, hvilken, derest den ifrågasatta jordafsöndringen bifölles, borde af församlingen till indelningshafvaren af bostället Skälby utgöras, hade i underdånig skrifvelse den 9 Juli 1870, jemte eget utlåtande i ämnet, till Kongl. Maj:t öfverlemnadt ej mindre ett i berörda hänseende af Landskontoret upprättadt förslag, än äfven yttranden af såväl landsförsamlingen som Landshöfdingen m. m. Friherre K. E. Sköldebrand.

Den af Landskontoret verkställda utredningen utvisade, att de af bostället Skälby utgående räntor och allmänna utskylder uppginge till ett belopp af 1,754 R:dr 76 öre, samt att boställets egoområde omfattade omkring 1,330 tunnland eller 7,748 kvadratref, af beskaffenhet jemngod med den till afsöndring ifrågasatta lägenheten, utgörande ~~ett~~ del af hela egoområdet, hvadan på samma lägenhet i räntor och utskylder skulle belöpa en summa af 2 R:dr 63 öre, som i närmaste helt talmotsvarade 7 kannor råg och 7 kannor korn; och som derjemte till boställets innehafvare borde utgifvas ersättning för lägenhetens afkastning, hvilken syntes böra beräknas till minst 8 kubikfot 6 kannor spanmål, hälften råg och hälften korn, så hade Landskontoret funnit sig böra för berörda jordafsöndring föreslå en årlig afgäld af tillsammans 5 kubikfot råg och 5 kubikfot korn, att erläggas med penningar efter tio års medelmarksgångspris.

Calmar landsförsamling hade, uti ofvanåberopade yttrande, erbjudit sig att erlægga den af Landskontoret föreslagna årliga afgäld 7 kannor

råg och 7 kannor korn, men deremot begärt befrielse från ersättning till indelningshafvaren för afsaknaden af lägenhetens afkastning, enär, utom det att samma afkastning vore för högt beräknad, största delen af jordlägenheten i dess närvarande skick vore utan synnerlig nytta för boställsinnehafvaren samt, i händelse skola der komme att byggas, de på Skälby område boende skulle åtnjuta största fördelen deraf, hvarjemte församlingen slutligen förklarar, att det högsta belopp, församlingen såsom årlig ersättning för lägenhetens afkastning kunde bevilja, vore allenast 2 kubikfot 8 kannor spannmål, hälften råg och hälften korn, i följd hvaraf sammanräknade beloppet af årlig afgäld och årlig ersättning skulle uppgå till 4 kubikfot 2 kannor spannmål, hälften råg och hälften korn.

Landshöfdingen, Friherre Sköldebrand, hade, oaktadt Landskontorets förslag enligt hans åsigt vore fotadt på riktig beräkningsgrund, likväl förklarar sig nöjd med den nedsättning, som Kongl. Maj:t kunde finna för godt och skäligt att i nåder medgifva.

På grund af hvad sålunda i denna fråga upplyst och anfördt blifvit, har Kongl. Maj:t föreslagit, det Riksdagen för sin del måtte medgifva, att ifrågavarande jordstykke, elfva kvadratrefvar tjugo kvadratstänger, af den landshöfdingebostället Skälby tillhörande mark finge från bostället afsöndras och af Calmar landsförsamling för ofvanomförmälda ändamål användas mot förbindelse för församlingen dels att allt framgent ansvara för hvad af boställets räntor och öfriga allmänna utskylder på afsöndrade lägenheten sig belöpte och förty till boställets innehafvare erlægga en årlig afgäld af 7 kannor råg och 7 kannor korn, hvilken afgäld till följd af hvad i nådiga Förordningen den 23 Juli 1869 angående förändring af grundräntor och kronotionde vore stadgadt derom, att grundräntepersedlar och kronotiondespannmål skola omsättas i penningar efter beräkning af medelvärdet mellan 1834—1853 årens medelpris samt 1862 års medelmarkegångspris och med detta värde framgent utgöras, borde efter samma grund till penningar omsättas och med vederbörligen uträknadt belopp utgå, dels ock att, så länge Friherre Sköldebrand såsom landshöfding i Calmar län på lön innehade ifrågavarande boställe, såsom ersättning för den afsöndrade lägenhetens afkastning till honom årligen utgifva det af församlingen i sådant hänseende erbjudna belopp 2 kubikfot 8 kannor spannmål, hälften råg och hälften korn, att erläggas i penningar efter tioårigt medelmarkegångspris; hvaremot församlingen, som, enligt hvad vitsordadt blifvit, vore medellös, skulle, enär en blifvande indelningshafvares löneförmåner genom mistning af föreslagna ersättning i högst obetydlig mån komme att lida minskning, befrias från skyldighet att till denna utgifva omförmälda ersättning.

Stats-Utskottet, till hvilket förevarande nådiga framställning blifvit remitterad, har, efter erhållen kännedom af frågan rörande handlingar, tagit densamma i öfvervägande, och får, med afseende å hvad sålunda förekommit, hemställa,

att Riksdagen måtte bifalla hvad Kongl. Maj:t i ofvanberörda mätto behagat föreslå.

Stockholm den 7 Februari 1871.

På Stats-Utskottets vägnar:

ARVID FR:SON POSSE.

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli d. 7 Febr. 1871, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, angående eftergift till förmån för staden Halmstad af Kronans rätt till danaarf efter enkan L. Sundell, född Grundberg.

(I. A.)

Sedan Hattmakaren J. Sundells enka Lovisa Sundell, född Grundberg, affidit i Halmstad den 21 Augusti 1845 och hennes till namn och vistelseort okände arfvingar till följd af Rådstufvurättens i nämnda stad beslut den 26 Januari 1850 blifvit genom kungörelse, som samma år varit i Post- och inrikes tidningar införd, förelagdt att inom viss, numera tilländalupen, tid sig anmäla, vid äfventyr att varda från arfvet skiljda, der de ej visade laga förfall, utan att det oaktadt några arfvingar efter enkan Sundell gifvit sig till känna, så hade, på sätt af ofvan nämnda, den 26 nästlidne Januari till Riksdagen aflåtna och uti första